

= e punëve të njerëzve dhe lexohen, qielli hiqet si lëkura e deles prej trupit të saj, xhehenemi merr fuqi të madhe ndezëse e xhenneti u afrohet njerëzve të mirë, në mënyrë që të mos frikësohen, e atëherë çdo kush do ta kuptojë se çka ka përgatitur për atë ditë.

** Zoti xh. sh. betohet në disa krijime që kanë një rëndësi të madhe, ngase përmes tyre duket fuqia e pakufishme dhe mjeshtëria e përsosur e Zotit të madhërishtëm: yjet që së bashku me diellin udhëtojnë, ditën sikur tërhiqen dhe fshihen, e natën ndriçojnë, nata që ia beh me atë errësirën e vet të lehtë në fillim e derisa ngryset plotësisht. Pas errësirës së natës ferku i agimit sikur shkrep dhe vjen duke u shtuar drita.

Betohet se Kur'ani fjalë e Zotit sjellë te Muhammedi përmes Xhibrilit, e ai gëzon një pozitë të lartë te Zoti, dhe është i nderuar e i respektuar prej engjëjve më të lartë, është i fuqishëm dhe besnik i sigurt. Muhammedi e ka parë atë lart në horizont kah lind dielli dhe prej tij e ka pranuar Kur'anin, e nuk është i marrë siç thoshin idhujtarët e nuk është i atillë që lë mangu diçka nga shpallja e të mos u lexoje e kumtojë. Pra, nuk është fjalë e drejtit, por kot, se ju e keni humbur rrugën. Kur'ani është këshillë për të gjithë ata që dëshirojnë të drejtohen në rrugë të drejtë, por edhe orientimi është me ndihmën e Zotit të gjithësisë.

Falënderoj Allahun e madhëruar!

SURETU EL INFITAR

KAPTINA 82

E zbritur në Meke, pas sures Naziati, ajete: 19

Edhe kjo sure e shpallur në Meke, sikurse edhe ajo që ishte para saj, flet për përmbysjet që do të ndodhin në trupat qiellorë në ditën e kijametit. Në të përshkruhet njeriu si përbuzës ndaj të mirave që ia dha Zoti dhe përmendet shkaku i kësaj përbuzjeje.

Pas përshkrimit të ndarjes së njerëzve në dy grupe: në të mirë e në të këqij, përfundon me përshkrimin e ditës së kijametit, kur njerëzit do të jenë të zhveshur prej çdo fuqie kompetence, e i tërë sundimi atë ditë është vetëm i Allahut.

Quhet: "Suretu El Infitar" - sipas ajetit të parë që përshkruan çarjen e qiellit.

SURETU EL INFITAR

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!*

1. E kur të çahet qielli.
2. Dhe kur të shkapërderdhen yjet.
3. Dhe kur të përzihen detet.
4. Dhe kur të trazohen varret.
5. Atëbotë secili njeri e din se çka ka punuar dhe çka ka lënë prapa!
6. O ti njeri po ç'të mashtroi ty kundrejt Zotit tënd që është bujar e i urtë?
7. I cili të krijoi, të përsosi dhe të drejtoi.
8. Të formësoi në formën që Ai dëshiroi
9. Jo, nuk është ashtu. Ju përgënjeshtroi ditën e përgjegjësisë.
10. Kurse ndaj jush janë përcjellësit
11. Janë shkruar në ndershem të Allahu.
12. Ata e dinë se çka punoni.
13. E s'ka dyshim se të mirët janë në kënaqësinë e përjetimeve (në xhennet).
14. Dhe se mëkatarët janë në xhehenem.
15. Aty futen ata ditën e gjykimit (të cilën nuk e besonin).
16. Dhe nuk kanë të larguar prej tij.
17. E ç'të mësoi ty se ç'është dita e gjykimit?
18. Përsëri, ç'të mësoi ty se ç'është dita e gjykimit?

19. Është dita kur askush, askujt nuk do të mund t'i ndihmojë asgjë; atë ditë e tërë çështja i takon vetëm Allahut!*

SURETU EL MUTAFFIFINË

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!*

1. Të mjerët ata që mangu masin e peshojnë.

* Pas përshkrimit të shkatërrimit të trupave qiellorë, përmendet trazimi i varreve që ka për qëllim ngritjen e njerëzve prej tyre, daljen në sipërfaqe. Atëbotë gjithkush do ta dijë se çfarë punësh të mira ka bërë dhe çfarë tradita të mira ka lënë pas, për të cilat do të shpërblehet. Po kështu vlen edhe për punën dhe traditën e keq të lënë pas.

Njeriut i thuhet: si u mashtrove e nuk e falënderove Zotin tënd që është bujar e mëshirues, por është edhe ndëshkues i rreptë kundër kundërshtarëve. A thua drejt të mashtroi duke të thënë: puno keq sa të duash, se Zoti është mëshirues, apo nuk beson fare në këtë ditë. A nuk e dite se engjëjt shënojnë çdo vepër tënden, e sot të mirët janë në xhennet, e të këqijt në xhehenem dhe askush nuk ka gjë në dorë pos Allahut.

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰۱

۱ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝۱ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَضَرَتْ ۝۲ وَإِذَا الْيَحَاذُ فُجِرَتْ ۝۳ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ ۝۴ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝۵ تَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا عَزَّكَ رَبِّكَ الْكَرِيمَ ۝۶ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ فَعَدَلَكَ ۝۷ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝۸ كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ۝۹ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كَرَامًا كَاتِبِينَ ۝۱۱ يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ ۝۱۲ إِنْ الْأَجْرَ لَرَفِي نَعِيمٍ ۝۱۳ وَإِنَّ الْفُجَارَ لَرَفِي حَجِيمٍ ۝۱۴ صَلَّىوَنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱۵ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝۱۶ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱۷ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۱۸ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سِتًّا ۝۱۹ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝۲۰

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰۲

۱ وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝۱ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا مِنْ لَدُنْكَ اسْتَوْفَوْنَ ۝۲ وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَارُهُمْ تَحْسِرُونَ ۝۳ أَلَا يُظَنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝۴ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۶

۵۸۷

2. Ata që kur matin prej njerëzve, për vete e plotësojnë,

3. E kur u matin të tjerëve ose u peshojnë, u lënë mangu.

4. A nuk e dinë të tillët se kanë për t'u ringjallur?

5. Në një ditë të madhe.

6. Në ditën kur njerëzit ngriten (prej varrezave) për të dalë para Zotit të botëve.